

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਆਰਪੀਨਾਗਰਥ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕੋਆਰਬੀਐਲ ਲਿਮਿਟੇਡ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਨ ਜੇ ਏਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 2012 ਦਾ 12965

ਜਨਵਰੀ 25, 2013

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 13,14, 226, 22 7 ਅਤੇ 265 ਇਸਦੀ ਸੂਚੀ-II - ਪੰਜਾਬ (ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ) ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2011 - S. 3 - ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897- ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ Cl I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 49 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। S.22 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 02.02.2011 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 10.06.2011 ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ (ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼) ਟੈਕਸ ਐਕਟ 2011 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂਕਿ 2011 ਐਕਟ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਏਰੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ - ਵਿਧਾਨਿਕ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣਾ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੂਚਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੋ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ (3) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਰਾਜ ਸੂਚੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II (ਰਾਜ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 49 ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 'ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ' ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਜਾਂ ਸੂਚੀ III (ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ) ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 251 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ . ਕਿਉਂਕਿ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 34)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ*' ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਕ ਜਿਵੇਂ: - (i) ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ; (ii) ਇਸਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ; (iii) ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ(ਆਂ) ਨਾਲ ਇਸਦੀ ¹ ਨੇੜਤਾ; (iv) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੰਭਾਵਨਾ; (v) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ; (vi) ਲਾਗਤ ' ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ, ਅਤੇ (vii) ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਆਦਿ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰ ਪਰ ਉਸ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2011 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 'ਅਸਮਾਨਤਾ' ਅਤੇ 'ਮਨਮਾਨੇ' ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਕੜਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 40)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ, 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪੨)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ (i) ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ii) TOspcctivc; (ii) ਇਸਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ; (iii) ਨੋੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ (ਆਂ) ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਨੇੜਤਾ; (iv) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੰਭਾਵਨਾ; (v) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ; (vi) ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਇਮਾਰਤਾਂ) 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਤਿਲਕ ਲਾਗਤ, ਅਤੇ (vii) ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਆਦਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁੜ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। 'ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ' ਦਾ 1/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਬੁਰਾਈ (ਝੂਠ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪੀੜਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਝਾੜੂ ਨਾਲ ਝਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਕੇਰਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ

ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। 2.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ 'ਬਰਾਬਰਤਾ' ਦੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਟੋਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪੰ: ੪੪)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 2.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 10.6.2011 ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਤੱਥ ਉਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ

ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਇਲ, ਰਿਸ਼ਬ ਸਿੰਗਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਰਾਜੀਵਤੀਨਾ ਰਾਮ, ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, 2012 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15294 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ/ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁਨੀਸ਼ਾ ਗਾਂਧੀ, ਵਧੀਕ ਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਸੂਚਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 12965, 12977, 12983, 16656, 20522 ਅਤੇ 15294 ਆਫ 2012 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਸੰਸਥਾਗਤ) ਅਤੇ ਟੀ.ਏ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13, 14 ਅਤੇ 265 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੂਚੀ-II ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 49 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਅਤੇ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਫਲੋਰੇਜ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ, ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਦਿ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 3.2.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 2.2.2011 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਿਤੀ 10.6.2011 ਦੇ

ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12.7.2011 ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ 'ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ' ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਤੱਥ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12965 ਆਫ 2012 ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਬਾਸਮਤੀ-ਚਾਵਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਯੂਨਿਟ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਇੰਡੀਆ ਗੇਟ' ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਾਈਸ ਸ਼ੈਲਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਧੂਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਭਸੂਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਲਾਂਟ ਦਾ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰ 9,00,000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.7.2011 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ 'ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ' ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ 'ਸੰਸਥਾਗਤ ਟੈਕਸ' ਲਗਾਉਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ (ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ) ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ '2011 ਐਕਟ') ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਤੀ 2/3.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ

(Annexure P-7) 10.6.2011 (Annexure P-8) ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ 2011 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਥਾਗਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਪ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ 3 1.8.2011 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ-ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਉਸਾਰੀ, ਉਪਯੋਗਤਾ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ" ਅਤੇ ਟੈਕਸ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਬਿਲਡਿੰਗ' ਅਤੇ 'ਸੰਸਥਾ' ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲੇਵਿਕਫ਼ੂਨੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 2/3.2.2011 ਫਿਕਸਿੰਗ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ . ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ 'ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ' ਦਾ 1/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ, ਜੋ

ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ theAsscassing ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ , 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2010 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਫਲੋਰਾਗਸੀ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ Rc.1/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਟੇਟ ਐਕਟ 2011 ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 'ਪੰਜਾਬ (ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ) ਟੈਕਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 2010 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 10.1.2011 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 2011 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ "ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ" ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ।

(b) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2.4.2011 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ 6.4.2011 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2011 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਇਮਾਰਤ', 'ਸੰਸਥਾ', 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰ', 'ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ' ¹, 'ਮਾਲਕ' ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ:-

(c)..੨(ਗ)। 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢਾਂਚਾ, ਭਾਵੇਂ ਚਿਣਾਈ, ਇੱਟਾਂ, ਲੱਕੜ, ਚਿੱਕੜ, ਧਾਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਪਾਰਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।, ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਵਾਟਰ ਪਾਰਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਕਲੱਬ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਹੋਟਲ, ਢਾਬਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰੇਜ, ਗੋਦਾਮ, ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ, ਮਲਟੀਪਲੈਕਸ, ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ, ਸ਼ੋਅਰੂਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਸਦ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਪੋਲਟਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਣਕ ਜਾਂ ਝੋਨੇ ਜਾਂ ਚੌਲਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਦਾਮਾਂ ਲਈ;

xx xx xx xx

(f) 'ਸੰਸਥਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ, ਹਸਪਤਾਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜ (ਤਕਨੀਕੀ, ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਮੇਤ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ;

(g) 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ "

KRBAL LIMITED P. THE STATE OF PUNJAB AND OTHERS

(7) 2011 ਐਕਟ ਦਾ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਹਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਧਰੁਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(8) (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਸ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ,

ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਮਾਲਿਕ ਜਾਂ (ਝੂਠ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ...) ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ 20 ਜੂਨ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6(1) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਤਿੰਨ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ।

(9) ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਇਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਾਰੀ, ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ, ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਆਰਸੀ-ਕਬਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਆਰ/ਆਕੂਪੀਕ੍ਰੈਫੈਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਦੀ ਇਮਾਰਤ, ਮਾਪ ਜਾਂ ਮਾਪ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ। ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 the Appellate Authority ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਆਰਸੀਵੀਜ਼ਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਪਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ, ਬਦਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952, ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1995 ਆਦਿ।

(10) 2011 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ (i) ਇਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ; (ii) ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ; (iii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ 10/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ

KRBAL LIMITED P. THE STATE OF PUNJAB AND OTHERS

ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 3 ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਇਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਗਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਰਖਾਨੇ ਅਰਥ -ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀਨ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਮੈਰਿਜ ਰਿਜ਼ੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤਮ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਹ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(13) ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੋਂ

ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਕਾ ਵੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੂਜੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਵਪਾਰਕ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਕਦੇ ਵੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਟਾਇਰ ਮਿਊਜ਼ਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਬਰਾਬਰੀ' ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

(14) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਭਿੰਨਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਫਿਓਰੇਜ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VII ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 49 ਟਾਇਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸਥਿਤੀ, ਉਸਾਰੀ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫਲੋਰੇਜ਼ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਦੇ, 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਾ 265 ਦੇ ਲਿਟਮਸ ਟੈਸਟ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (J)> ਕੁਨਨਾਥ ਥਾਥੂਨੀ ਮੋਪੀਲ ਨਾਇਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ *Ilon'blc ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਥਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।*

(18) ਅਨੁਛੇਦ 265 ਰਾਜ ਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਵਿਧਾਨਿਕ (T) AIR 1961 SC 552 ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ Legislature ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਟੈਕਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 13 (2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

(19)8) ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਉਪਬੰਧ, ਅਰਥਾਤ, 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ: -

(20)(8)। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ, ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਲੈਟ ਰੇਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, "ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਲੀਆ ਨਿਪਟਾਰਾ" (S.3) ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਉਤਪਾਦਕਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਲਪਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁੱਕਾ ਮਾਰੂਥਲ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਫਸਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਤਫਾਕਿਕ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਵੱਡਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹੁਤ ਉਪਜਾਊ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐੱਸ.

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੱਝ ਝੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੀਜਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮੰਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ (ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ."

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੇਲੀਆਈ ਕੁੰਹਲੀ ਹਾਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਬਨਾਮ ਹਾਜ਼ੀ ਕੇ. ਹਾਜ਼ੀ ਕੇ. ਕੁੱਟੀ ਨਾਹਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਟਾਇਰਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਮਾਰਤ ਦੇ 'ਫਲੋਰ ਏਰੀਆ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਵਰਗੀਕਰਨ' ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੈਧ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਟਾਇਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 'ਬਿਲਡਿੰਗ' ਅਤੇ 'ਫਲੋਰੈਗਸੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਐਕਟ ਆਰਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ 1-1 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ-2 ਵਿੱਚ cxlcnso ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"...2. ਕੇਰਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਪੂਰੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਸੈਕ. 1 (2), ਅਤੇ ਮਾਰਚ 2, 1961 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਸੈਕਸ਼ਨ 1 (3) □ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ 'asscssec' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕੋਈ

0) AIR 1966 Kerla 14

(2) AIR 1969 SC 378

(3) AIR 1969 SC 378

ਹੋਰ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

0) AIR 1966 Kerla 14
(2) AIR 1969 SC 378
(3) AIR 1969 SC 378

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਘਰ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਗੈਰੇਜ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਵੇਂ ਚਿਣਾਈ, ਇੱਟਾਂ, ਲੱਕੜ, ਧਾਤ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੋਰਟੇਬਲ ਆਸਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੈੱਡ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ, ਬਾਂਸ, ਪੱਤਿਆਂ, ਘਾਹ ਜਾਂ ਛੜ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੈਟਰੀਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਫਲੋਰੇਜ' ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਹਨ, ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ, ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਮਾਰਚ 2,1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ।

(21) ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

"... 3. ਐਕਟ, ਨਗੋ ਪੜਚੋਲ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਇਕਵਚਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1000 ਅਤੇ 2000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 100/- ਤੋਂ 200/- ਰੁਪਏ; 2000 ਤੋਂ 4000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਲੋਰ ਏਰੀਆ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ, ਇਹ 400/- ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 800/-; 4000 ਤੋਂ 8000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। 1200/- ਤੋਂ 2400/- ਰੁਪਏ; 8000 ਤੋਂ 12000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ

ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ, ਇਹ 3200/- ਤੋਂ 4800/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; 12000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 50 ਐਨਪੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦਰ ਭਾਵ, 6000/- ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਟੈਕਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਹੈ। The Act ਪੂਰੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਪਿਉਮੇਜ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕਸਬਾ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(22) ਲੋਕਮਾਨਿਆ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਾਰਸੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਾਰਸੀ ਬੋਰੋ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ, ਬਾਰਸੀ (4), ਬਾਰਸੀ ਬੋਰੋ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ, ਬਾਰਸੀ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਭਾੜੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ “ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਕਲਪਿਤ ਯੂਨੀ ਫਾਰਮ ਇਟਿਓ ਕ੍ਰੈਟੂਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੁੱਲ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਰਚੁਅਲ ਵਿਰਵੇ ਵਿੱਚ...."

(23) ਨਿਊ ਮਾ ਨੇਕ ਚੌਕ ਐਸ.ਪੀ.ਜੀ. ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਵੀ.ਜੀ. ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਫਲੈਟ ਰੇਟ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲੋਰ ਏਰੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। -ਯੋਗ ਮੁੱਲ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(24) ਰਜਬ ਮਹਿਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਣੌਤੀ ਸੀ।

(4) AIK 1961 SC 1358

(5) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1801

(6) ਏਆਈਆਰ 1980 ਬੰਬਈ 358

'ਬਿਲਡਿੰਗ' ਦੇ 'ਫਲੋਰੇਜ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ ਐਕਟ, 1974 ਦੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ (ਸੈਕਸ਼ਨ 3) ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸਾਲ ਲਈ, ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਸਦੇ ਫਲੋਰੇਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ". ਹਾਜ਼ੀ ਕੇ. ਹਾਜ਼ੀ ਕੇ. ਕੁੱਟੀ ਨਾਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਰਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(25) ਪੀ. ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ, ਮੈਸੂਰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਫਲੋਰੇਜ' 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਕਹੀਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(26) ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਫਲੋਰੇਜ ਏਰੀਆ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(27) ਕਿਉਂਕਿ 2011 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ 11 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 49 ਦੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। , ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ।

(28) 8) 2011 ਦਾ ਐਕਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਕੁਝ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਅਤੇ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) 'ਇਮਾਰਤ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

(1) ਇਹ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਚਿਣਾਈ, ਇੱਟਾਂ, ਲੱਕੜ, ਚਿੱਕੜ, ਧਾਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹੋਵੇ;

(11) ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੇਤਰ 500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(7) ਏਆਈਆਰ 1965 ਮੈਸੂਰ 170

(iii) ਢਾਂਚਾ ਵਪਾਰਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ, ਵਾਟਰ ਪਿਟਕ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਕਲੱਬ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਹੋਟਲ, ਢਾਬਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ:

(iv) ਜੇਕਰ ਸਟ੍ਰਕਚਰ-ਕਮ -ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਰੇਜ, ਗੋਦਾਮ, ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ, ਮਲਟੀਪਲੈਕਸ, ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅਰੂਮ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ theAct ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (c) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ;

(v) ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(vi) ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਸਦ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਪੋਲਟਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਣਕ ਜਾਂ ਝੋਨਾ ਜਾਂ ਚੱਲ

ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਦਾਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(29) ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (f) 'ਸੰਸਥਾ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ, ਹਸਪਤਾਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਲਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(30) ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ , 1911 ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ , 1976 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

(31) ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ, ਵਪਾਰਕ, ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਆਰਕ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਆਰਕ(ਆਂ), ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(32) ਇਹਨਾਂ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ ਜੋਕਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ;

(i) ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(ii) ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। I ()/- 'ਸੰਸਥਾ' ਜਾਂ 'ਇਮਾਰਤ' ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ;

(iii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

(33) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ?

(34) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਸੰਸਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ

ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਪ -ਆਰਟੀਕਲ (3) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਰਾਜ ਸੂਚੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II (ਰਾਜ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 49 ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 'ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ' ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਜਾਂ ਸੂਚੀ III (ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ) ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 251 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ . ਕਿਉਂਕਿ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(35) ਹਾਜੀ ਕੇ. ਹਾਜੀ ਕੇ. ਕੁੱਟੀ ਨਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਾਂਗ ਹੀ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਨੇ 'ਇਮਾਰਤ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ 'ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ' ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (f) ਨੇ 'ਫਲੋਰੇਜ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਹਨ , ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ"।

(36) ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇਸਦੀ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ:-

(37) ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਚਾਰਜ: (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਿ 2 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਫਲੋਰੇਜ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

(2) 'f1hc ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 1. xx	xx	xx
ਵਿਆਖਿਆ 2. xx	xx	xx
ਵਿਆਖਿਆ 3 xx	xx	xx”

(37) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 2.3.1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹਰ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ 'ਫਲੋਰੇਜ ਏਰੀਆ* 1000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, 'ਤੇ ਕੋਰਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ @ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1000 ਤੋਂ 2000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੱਲ ਫਲੋਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ 100/- ਤੋਂ 200/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ 2000 ਤੋਂ 4000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਵਧਿਆ ਹੈ ਤਾਂ @ 400/- ਤੋਂ 800/- ਰੁਪਏ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਮਾਪਦੰਡ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਮਾਰਤ ਦਾ 'ਮੰਜ਼ਿਲ ਖੇਤਰ' ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕਸਬਾ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕ. ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬੋਝ ਦੀ ਵੰਡ ਵੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(38) ਕੋਰਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਚੇਨਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 3) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ :-

(i) ਕਿਸੇ 'ਸੰਸਥਾ' ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-

ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ;

(ii) ਕਿਸੇ 'ਸੰਸਥਾ' ਜਾਂ 'ਇਮਾਰਤ' 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਰੁਪਏ ਹੈ।
ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ 10/-;

(iii) ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਲਚਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।

(39) ਉੱਪਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 2011 ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ) ਦੀਆਂ ਉੱਤਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। 2011 ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ) ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਸੇ 'ਸੰਸਥਾ' ਜਾਂ 'ਇਮਾਰਤ' ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦਾ 10/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, , ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। 10/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫਲ . ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(40) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਰਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਨੇ ਸੂਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ:- (i) ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ; (ii) ਇਸਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ; (iii) ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ (ਆਂ) ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਨੇੜਤਾ; (iv) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੰਭਾਵਨਾ; (v) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ; (vi) ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਅਤੇ (vii) ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਆਦਿ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2011 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 'ਅਸਮਾਨਤਾ' ਅਤੇ 'ਮਨਮਾਨੇ' ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਮਾਰਤਾਂ* ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਕੜਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(41) ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਐਕਟ ਦੇ ਉਹੀ ਲਾਇਲਾਜ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ 'ਫਲੋਰੈਗਸੀ ਅਧਾਰ' 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿੱਖੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝਦਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ। 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਪ੍ਰੇਰੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 2011 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਦੇ ਇਨਬਿਲਟ ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਐਕਟ .

(42) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਜਾਂ 'ਸੰਸਥਾਵਾਂ' 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਮਲੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(43) ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮਿਤੀ 2.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਰੁਏਲ/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ

ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

(44) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ (i) ਡਾਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; (ii) ਇਸਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ; (iii) ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਰਕਾ(ਆਂ) ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਨੇੜਤਾ; (iv) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੰਭਾਵਨਾ; (v) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ; (vi) ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਅਤੇ (vii) ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਆਦਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁੜ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1/- 'ਕਵਰਡ ਏਰੀਆ' ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 2011 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪੀੜਤ ਹੈ

ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਝਾੜੂ ਨਾਲ ਝਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ , ਇਹ ਕੋਰਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। 2.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਤਾਂ 'ਬਰਾਬਰੀ' ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ . ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਟੋਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(44) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 2.2.2011 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ 10.6.2011 ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(45) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ (ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ) ਟੈਕਸ ਐਕਟ , 2011 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ/ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ , ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 2.2.2011 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(46) ਦਾਸਤੀ

A. ਜੈ ਫੁੱਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾਵਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ